

0131-1. Pójdźmy wszyscy do stajenki

t.: Miod. m.: Siedl.

Pójdźmy wszyscy do sta-jen - ki, Do Je - zu - sa i Pa-nien-ki!

Po - wi - taj - my Ma - leń - kie - go i Ma - ry - ję Mat - kę Je - go,

Po - wi - taj - my Ma - leń - kie - go i Ma - ry - ję Mat - kę Je - go.

2. Witaj Jezu ukochany, - Od Patriarchów czekany,
Od proroków ogłoszony, - Od narodów upragniony.
3. Witaj Dziecineczko w żłobie, - Wyznajemy Boga w Tobie.
Coś się narodził tej nocy, - Byś nas wyrwał z czarta mocy.
4. Witaj Jezu nam zjawiony, - Witaj dwakroć narodzony,
Raz z Ojca przed wieków wiekiem, - A teraz Matki człowiekiem.
5. Któż to słyszał takie dziwy? - Tyś człowiek i Bóg prawdziwy,
Ty łączysz w Boskiej Osobie, - Dwie natury różne sobie.
6. O szczęśliwi pastuszkowie, - Któż radość waszą wypowie!
Czego ojcowie żądali, wyście pierwsi oglądali.
7. O Jezu, nasze kochanie, - Czemu nad niebios mieszkanie
Przedkładasz nędzę, ubóstwo, - I wyniszczasz swe Bóstwo.
8. Miłości to Twojej dzieło, - Z miłości początek wzięło,
Byś nas zrównał z Aniołami, - Poniżasz się między nami.
9. Spraw to, Jezu, Boskie Dziecię, * Niech Cichamy nad życie;
Niech miłością odwdzięczamy * Miłość, której doznawamy.
10. Święta Panno, Twoja przyczyna * Niech nam wyjedna u Syna,
By to Jego narodzenie * Zapewniło nam zbawienie.